

'Aan tafel geen praatjes over galblazen en diarree'

Renske: 'Net als mijn moeder heb ik ook een broeder aan de haak geslagen. Aan hem merk ik dat mijn familie bijzonder is. Zijn familie zit in de wegenbouw, een verpleegkundig nest is dan wel even iets anders. We zitten graag samen bij mijn ouders aan tafel, luisterend naar hun inspirerende verhalen. Ze kunnen laaiend enthousiast vertellen over hun beroep. Ik ben enorm trots op ze.'

Astrid: 'Wij zijn ook trots op Renske. Zij werd tweede in de Zorgetopper-wedstrijd van Kenniscentrum Calibris, waarbij leerlingen verpleegkunde in rollenspellen worden beoordeeld op hun beroepshouding en deskundigheid. Daar zagen experts wat wij al wisten, namelijk dat Renske met humor en een knuffel patiënten weet te motiveren.'

André: 'Renske verpleegt volgens mijn motto: een positieve insteek geneest. Met een glimlach en knipoog maak je zwaar verpleegwerk lichter. Ik heb het haar nooit doelbewust geleerd, maar kennelijk heeft ze dat in de genen meegekregen.'

Astrid: 'Ja, ik zie duidelijk onze eigenschappen terug in Renske. Ze heeft van ons beiden het beste gekregen.'

André: 'Ik zie af en toe iets magisch ontstaan tussen Renske en haar moeder. Ze hebben een lijntje, daar kom je bijna niet tussen. Ze begrijpen elkaar volkomen in het werk en alle emoties eromheen.'

Astrid: 'Maar misschien praten wij juist wel minder over het werk dan elders, omdat we maar een paar woorden nodig hebben.'

André: 'Nou, soms moet ik echt even ingrijpen. Dan vliegen de verpleegtermen je om de oren. En ik vind dat praatjes over galblazen en diarree niet aan tafel horen.'

Astrid: 'André kan er zelf anders ook wat van. Wij horen al ruim 25 jaar alles over zijn groep verstandelijk gehandicapte jongens.'

André: 'En dan te denken dat ik de Z-verpleging maar niks vond toen ik er nog weinig van wist. Nu kan ik het werk niet meer missen. Met hun oprechtheid leren mijn cliënten mij dingen, in plaats van andersom. Ze zijn puur en spreken recht uit het hart. Daar kunnen mensen met een 'gezond verstand' nog een voorbeeld aan nemen.'

Renske: 'Mijn vader kan heel boeiend vertellen over zijn vak. Daarom staat hij tegenwoordig voor de klas. Als een soort ambassadeur van de 'Z' vertelt hij mbo'ers over zijn werk.'

André: 'Ik vertel heel eerlijk dat verstandelijk gehandicapten soms flink chagrijnig zijn. Ik schilder een realistisch beeld en probeer zo vooroordelen van tafel te vegen. Ik laat zien dat mijn beroep geen roeping is, maar een prachtig, uitdagend vak. Zo probeer ik mensen enthousiast te maken voor mijn niet zo populaire vak.'

Astrid: 'Zo gepassioneerd als André nu spreekt, doet hij dat altijd. Dat levert nogal eens verhitte discussies op. Dan heeft het hier meer weg van een verpleegkundig debat dan van een familiegesprek.' ■

Heb jij ook een familielid (of leden) in de verpleging? We horen graag jullie verhaal. Mail naar marloes.oelen@reedbusiness.nl.

Dochter

Naam: Renske Luntz (20 jaar)

Opleiding: ROC Horizon College, Alkmaar (2007-heden)

Werk: Medisch Centrum Alkmaar, longafdeling (2010-heden)

Moeder

Naam: Astrid Luntz (49 jaar)

Opleiding: A-opleiding Sint Jozefziekenhuis, Heemskerk (1979-1983)

Werk: Avond/nachthoofd Verpleeghuis Oudtburgh, Bergen (2000-heden)

Vader

Naam: André Luntz (50 jaar)

Opleiding: A-opleiding Sint Jozefziekenhuis, Heemskerk (1980-1983)

Werk: Senior cliëntbegeleider Esdégé-Reigersdaal, Heerhugowaard (1983-heden)

tekst: Sandra Kleefstra
fotografie: Wick Natzjij

